

talelser gik ogsaa ud paa, at det vanskeligt kunde siges, at de foreliggende Forslag tage Sigte herpaa. Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), der talte forleden Dag, gjorde opmærksom paa, at i den Tid, han havde været Konseilspræsident og Udenrigsminister og havde haft Lejlighed til paa saa nært Hold som muligt at følge de Krav, der kom til os fra Udlandet, og de Indberetninger, der foreligge fra vore Gesandter, der færdes i Regeringskredse i Udlandet, var der ikke fremkommet en eneste Antydning af, at man krævede noget som helst af os i saa Henseende, og han gjorde netop gældende, at dersom vi skulde være i Stand til at værne vor Neutralitet, opfylde det Krav, som statsretlig set stilles til os, kunde det netop ikke ske ved at lade noget som helst Punkt i vort Land ligge forsvarsløst hen og saa indføre en forstærket Beskyttelse af andre Punkter. Og det er vel ogsaa nok saaledes, at dersom det skal kunne siges om os, at vi have opfyldt vore Forpligtelser — hvis man anerkender, at vi have dem —, maa det være saaledes, at vi kunne møde en eventuel Indtrængen over vort Lands Grænser paa ethvert Punkt, hvor den kan finde Sted. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Højrup i, at den sandsynligvis snarest vil finde Sted, hvor vi ikke ere forberedte derpaa. Fjenden, eller hvad man nu vil kalde dem, der skulde finde paa at gøre Landgang paa vore Kyster — hvad enten det nu var i fjendtlig Hensigt eller blot for at skaffe sig Støttepunkter der i en Krig overfor andre —, vil selvfølgelig søge at finde det Punkt, hvor det er lettest for ham at foretage Angrebet. Det ærede Medlem fra Højrup nævnede blandt andet, at der paa Jyllands Kyst var forskellige gode Havne, som sikkert kunde egne sig fortrinligt for en saadan Magts Skibe, og at det var lige saa nødvendigt at beskytte dem som f. Eks. Store Bælts Kyster eller at anlægge en Befæstning om København.

Men, siger man saa, det er vel rigtigt, vi have Pligt til at værne vor Neutralitet overalt, men der kan ikke kræves mere af os, end vi ere i Stand til at magte. Jeg glæder mig over den Indrømmelse, for det er min Overbevisning, at vi slet ikke magte at værne vor Neutralitet, og naar der ikke kan kræves mere af os, end vi magte, er det dog en glædelig Kendsgerning, at dette indrømmes. For dersom det var saaledes, at man krævede mere af os, end vi magte, kunde det se ret trist ud. Den ærede

Konseilspræsident sagde rigtignok: Strammes Knuden, og er det de stridende Stormagters Livsinteresser, det gælder, vil man i det væsentlige spørge, om det lille Land har indrettet sit Neutralitetsværn saaledes, at det for Modstanderen vil være forbundet med virkelig Risiko at bemægtige sig det, ellers maa Modstanderen med Beklagelse selv overtage Forsvaret for vedkommende Land og lægge Beslag paa dets Hjelpekilder for at hindre Modstanderen i at gøre det. Ja, jeg kan godt tænke mig, at Situationen kan være saaledes, at naar en af de store Magter føler, at dens Livsinteresser staa paa Spil, kunde den mene, at vort Land ikke var i Stand til at skaffe betryggende Sikkerhed for, at vi selv kunde forsvare vore Kyster, der kunde have Betydning i saa Henseende. Jeg kan godt tænke mig — hvad der er blevet nævnt af adskillige —, at hvis der opstod en Krig mellem Tyskland paa den ene Side og muligvis Frankrig og England paa den anden Side, kunde Tyskland betragte det som værende af stor Interesse for dets egen Eksistens at forhindre, at f. Eks. en engelsk Flaade kom til at passere vore Farvande, og derfor vilde gøre alt muligt for at hindre dette og maaske ogsaa gribe til at krænke vor Neutralitet for at fremtvinge sin Villie i saa Henseende. Men dersom vi tænke os dette, at en Stormagt befinder sig i en saadan Situation, at det er dens Livsinteresser, det drejer sig om, at det drejer sig om at gennemføre netop en saadan Handling til Sikring af sine egne dyreste Livsinteresser, hvad vil det saa sige, at vi skulle værne vor Neutralitet? Saa er Forholdet dette, at vedkommende Land bestemmer sig til at krænke vor Neutralitet med Forsæt, og det vil selvfølgelig planlægge en saadan Neutralitetskrænkelse med den fornødne Omhu og møde med den fornødne Styrke til dens Gennemførelse, fordi vort Land er saa lille, at vi ikke kunne tænke paa at møde med en Styrke, der er stor nok til at hindre en saadan Plan, der iværksættes af en Stormagt. Men saa ere vi ikke længere inde paa at kæmpe om Neutralitetens Bevarelse, for saa er det saaledes, at der foreligger et planlagt Angreb paa Danmark, og om dette siger Professor Matzen, den gamle Provisoriefortolker og Fortolker af Grundloven, som man i dette Spørgsmaal ikke kan vente vil fortolke en saadan Lov om de internationale Forpligtelser i vor Disfavør, at i det Øjeblik, da en Stat med velberaad Hu og efter en